

Forbedringer paa dette Omraade, men noget egentlig positivt naaede vi ikke. Det glæder mig derfor, at den højtærede Minister nu er fremkommen med et Forslag, som gaar ud paa at faa Bestemmelser angaaende dette Forhold optagne i Loven af 13. Februar 1903. Derved opnaas der jo nemlig det, at vi faa Spørgsmaalet om Opholdsrummene, dette for Skibsmandskabet særdeles vigtige Spørgsmaal, ind under det almindelige Tilsyn, og jeg antager, at dette vil bevirke nogen Forbedring i de Forhold, hvorunder Skibsmandskaberne leve om Bord i Skibene.

Jeg vil tillige antage, at det vilde faa en endnu større Betydning, hvis man, samtidig med at optage denne Bestemmelse i Loven, kunde enes om at foretage en Ændring i den nugældende Lovs § 17, som indeholder Bestemmelser om Tilsynets Sammensætning. Disse Bestemmelser gaa ud paa, at Tilsynet bestaar af 4 sagkyndige Personer, af hvilke den ene skal være søkyndig, de 2 maskinkyndige og den fjerde skibsbygningskyndig. Som man ser, er Sammensætningen af dette Tilsyn foretaget efter bestemte tekniske Regler, hvilket jeg i og for sig ikke har noget at indvende imod. Men da vi nu drage et nyt Omraade ind under Loven, et Omraade, som i ganske særlig Grad vedrører Skibsmandskabets Interesser, forekommer det mig, at der kunde være Grund til ogsaa at forandre Tilsynets Sammensætning og søge at tilføre Tilsynet et Element, som havde fuld Forstaaelse af Mandskabernes Interesser paa dette Punkt. Jeg har derfor tænkt at ville henstille til den højtærede Ministers Overvejelse, om han ikke vilde kunne gaa med til en Ændring i den nugældende Lovs § 17, som gik ud paa at supplere det nuværende Tilsyn med eet Medlem, et Medlem, som var Repræsentant for Skibsmandskaberne, et Medlem, som blev udnævnt eller valgt efter Indstilling af Søfolkens faglige Organisationer, altsaa noget lignende, som man har i Loven om Bagerier og Konditorier af 6. April 1906. Der har man ved en Bestemmelse i § 13 givet Bagerifaget, baade Arbejdsgivere og Arbejdere, særlige Repræsentanter indenfor Arbejdsraadet, som tilkaldes, naar Sager, der i særlig Grad vedrøre Bagerens Interesser, ere til Behandling, og disse Repræsentanter indstilles af Arbejdsgivernes og Arbejdernes faglige Organisationer. Det er derfor ikke noget nyt Princip, jeg her tillader mig at fremføre — det er for øvrigt ogsaa prøvet

i Arbejderforsikringsloven og i Loven om Ulykkesforsikring for Søfolk —, saa jeg antager ikke, at det kan støde paa principielle Vanskeligheder. Jeg vilde anse det for særdeles formaalstjenligt, om man kunde tilføre Tilsynet et Element, som kunde varetage Skibsmandskabets Interesser paa dette for dem særdeles vigtige Punkt, og jeg vil, som sagt, henstille dette Spørgsmaal til den højtærede Ministers og det eventuelle Udvalgs velvillige Overvejelse. I øvrigt kan jeg ligesom de tidligere Talere anbefale Lovforslaget til videre Fremme.

Sonne: Heller ikke jeg har nogen egentlig Indvending at fremsætte imod det foreliggende Lovforslag, idet en Fremdragen af enkelte Detailspørgsmaal rettelig hører hjemme ved den Udvalgsbehandling, til hvilken Lovforslaget nu er bebudet henvist: Endvidere finder ogsaa jeg Fremsættelsen af Lovforslaget vel motiveret ved det naturlige Ønske om at bringe den Skibskontrol, der her i Landet udøves, i anerkendt Sidestilling med den Praksis, der i saa Henseende raader i de Lande, med hvilke vi staa i livlig Forbindelse. Naar jeg har taget Ordet, er det imidlertid ikke for at udtale denne i og for sig overflødige Tilkendegivelse af Tilslutning til, hvad Lovforslaget indeholder, men for at omtale noget, Lovforslaget ikke indeholder, men hvis Inddragning eller Ikke-Inddragning under Lovens Bestemmelser muligt turde være Overvejelse værd.

Lovforslagets Hensigt er jo blandt andet ved indtrædende Skibsforlis, saa vidt gørligt, at betrygge Besætningens og Passagerernes Liv. Til den Ende findes der i Lovforslaget en Række Bestemmelser om Tilstedeværelsen af Redningsbøjer, -baade og andre Redningsmidler. Alt sammen saare priseligt, men kun lidet virkningsfuldt i de ikke faa Tilfælde, hvor, navnlig ved et Skibssammenstød, Skibet gaar saa hurtigt til Bunds, at disse Redningsmidler drages til Bunds med Skibet. Maa jeg genkalde i ærede Medlemmers Erindring et Skibsforlis, der for kort Tid siden fandt Sted, hvor Dampskibet „Orrik“ efter Paa-sejling af Dampskibet „Riberhus“ sank paa Korsør Red saa hurtigt, at der kun blev Tid til at faa løsgjort en af Skibets Baade. Heldigvis var der ved den Lejlighed en Lodsbaad til Stede, som reddede den tilbageværende store Del af de skibbrudne. Men det er i Virkeligheden kun en mager Trøst, naar man efter et Skibs